

4.1 Svajojantis žmogus yra laimingas žmogus

1. Perskaitykite teksto ištrauką ir atsakykite į klausimus.

Aš norėčiau gimti Korsikoj, nes turėčiau tada ilgus ilgus, iki juosmens plaukus. Bet mes neturim net veidrodžio... O filmuose viskas gražu, net balos kitokios negu iš tikrųjų. Tačiau dabar jau gerai, blogiausia buvo žiemą, kai tėvelis pragėrė savo paltą. Bet mano tėvelis niekada nenusimena, iš viso jis labai labai šaunus; nieko, mano mergyte, pasakė, nieko, greitai ir švarkai bus nereikalingi... Subtropikai, amžinai žaliuojantys, grįžta į Lietuvą. Mano tėvelis moka prancūziškai! Mano tėvelis visados su kaklaraiščiu ir skrybėle, mano tėvelis negeria tarpuvartėse kaip kiti... o jei ir geria, bent nosinę patiesia ir pomidorą gražiai supjausto į skilteles... Ir dar būtinai kitus sudraudžia: nejaugi, sako, lietuvių kalba taip išseko, kad kalbatės tarpusavy vien keiksmožodžiais? Mano tėvelis geria ne kaip kiti – ne todėl, kad jam būtų skanu – vaistai juk irgi neskanūs, – o todėl, kad išlietų savo sieloje susikaupusius pūlius... Mano tėvelis turi sielą.

Bet mes nesam vargšai, mes šeimnininkai, sako tėvelis, ir čia mūsų namai, mūsų malkinė, mūsų daržas, mūsų išvietė. Ir džiūstantis klevas yra mūsų. Tik Nuomininkas mūsų klevo nekenčia. Iš pradžių jis, žinoma, mokėjo nuomos mokestį, bet paskui nustojo – pasiėmė tada sau mano mamytę, paskui didįjį kambarį ir net koridoriuką, daržą, malkinę, dar ir klevą norėjo nukirsti, kad bulvių neužkalėtų... Ir mane taip pat buvo pasiėmęs, bet aš perbėgau žiemą į tėvelio pusę su savo moline taupykle, nes vien artėjančiais subtropikais pasikliaut per daug negalima...

Mano tėvelis jau nebedirba laikrašty, mano tėvelis naktinis sargas. Mes nė trupučio nebijom Nuomininko; atvirkščiai, mes iš jo atvirai šaipomės: cha cha, sako tėvelis, aš šeimnininkas, ir ką man reiškia tamstai išnuomot laikinai tris kambarius ir virtuvę, pagaliau visą namą, net išvietę su tamstos spyna ir net savo žmoną, jeigu labai norit, bet klevo, bet šito mano klevo – niekadės!..

Pagal Saulių Šaltenį „Amžinai žaliuojantis klevas“

1. Ištrauka pradedama mergaitės svajonėmis. Apie ką ji svajoja?
2. Kaip mergaitė apibūdina savo tėvą?
3. Apibūdinkite mergaitės ir tėvo santykį.
4. Ko tėvas niekada neišnuomotų?
5. Mergaitės gyvenimas ne iš lengvųjų, kaip manote, kas jai padeda nepalūžti?
6. Paaiškinkite pasakymą „svajojantis žmogus yra laimingas žmogus“.

4.1 Svajojantis žmogus yra laimingas žmogus

Atsakymai

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

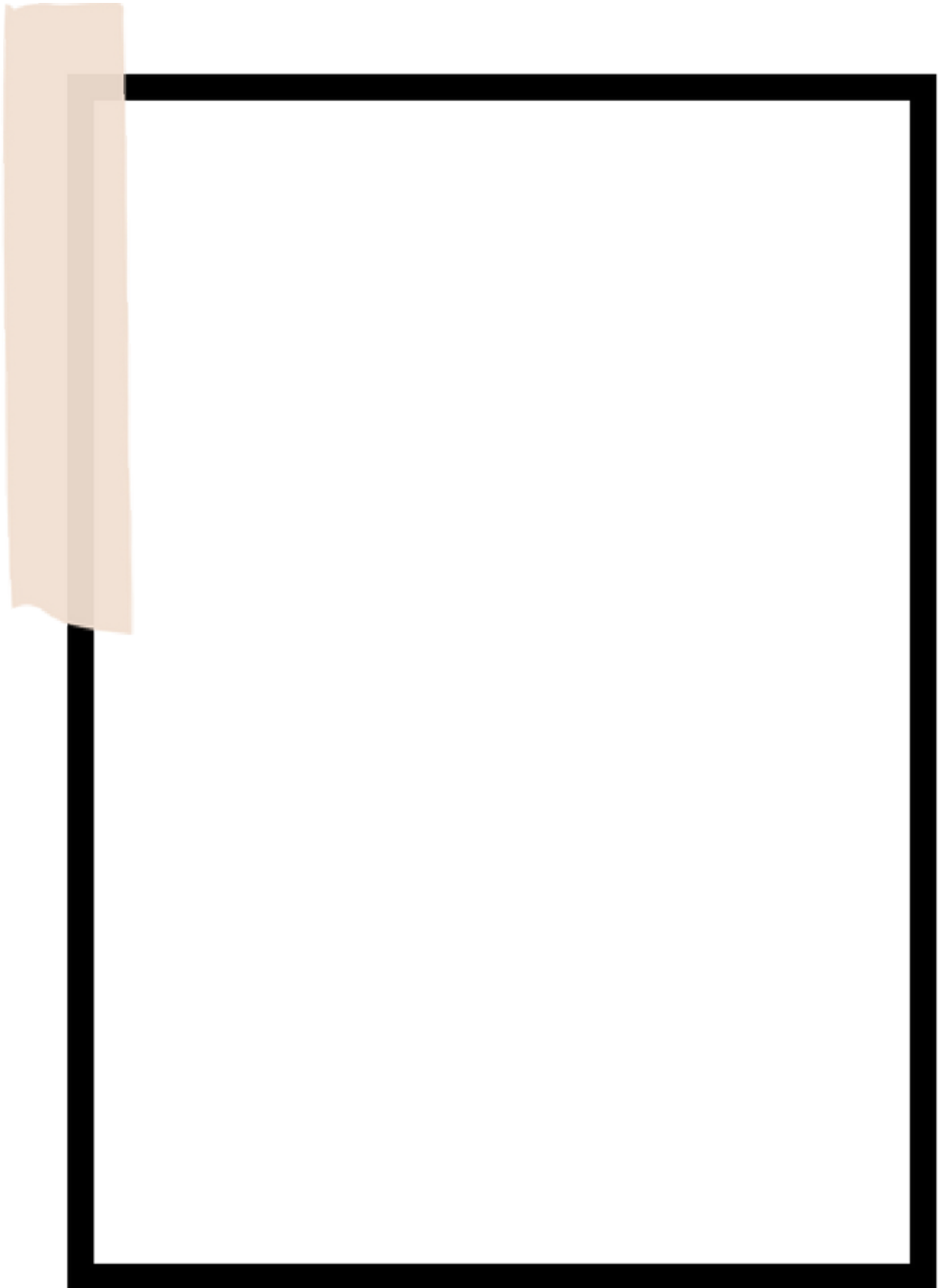
5

6

4.1 Svajojantis žmogus yra laimingas žmogus

2. Pasvajokite ir iš senų laikraščių ar žurnalų sukurkite koliažą „Mano svajonės“.

4.1 Svajojantis žmogus yra laimingas žmogus

3. Pagal savo koliažą sukurkite eilėraštį.

Ar žinotai, kad eilėraštis gali būti rimuotas ir nerimuotas?

Eilėraščio terminas lietuvių literatūroje plačiau pradėtas vartoti nuo XIX a. vidurio. XVI–XVIII a. daugumą rašytinių lietuvių eilėraščių sudarė religinės giesmės. Eilėraščių tekstai XVI a. šalia dainuojamųjų ir giedamųjų buvo ir deklamaciniai (skaitomieji). Pirmasis toks eilėraštis – M. Mažvydo *Katekizmo* (1547) lietuviška prakalba.

„Valstybinė lietuvių enciklopedija“

